

עפ"ת 20/12/7669 - נדב נעים נגד מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לעורורים פליליים

עפ"ת 20-12-7669 נעים נ' מדינת ישראל

בפני	כבד השופט אברהים בולום
מערער	נדב נעים
נגד	ע"י ב"כ עזה"ד גל שר-טוב
משיבה	מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

פסק דין

1. ערעור על חומרת העונש בגין"ד של ביהם"ש לאלימות בחדרה שניית בפל"א 8193-12-17 ביום 26.10.20 (להלן: **ג"ד**).
2. המערער הורשע, לאחר שמייעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א), וסעיף 39א לפקודת התעבורה [נוסח חדש, התשכ"א- 1961 (להלן: **פקודת התעבורה**), ותקנות 169א, 169ב(א) לתקנות התעבורה - בכר שבתאריך 16.9.17 סמוך לשעה 05:10 הוא נהג ברכב פרטי בדרך עפר המוביל לחוף הבונים, ובבדיקה שתן שנערכה סמוך לאחר מכן למערער נמצא ממצאים מעבדה המעידים על שימוש בקנבים.
3. בגין"ש קמא עמד על הסכנה הרבה הגלומה בהיגזה בשכרות, על מדיניות הענישה המחייבת הטלת עונשים מرتיעים וגם הזכיר את עונש המינימום של פסילה מלנוגו למשך 24 חודשים הקבוע בסע' 39א לפקודת התעבורה. ביהם"ש קמא סקר את נסיבותיו האישיות של המערער, כמו עברו התעבורי שיינו מכבד, מצבו הכלכלי הקשה, עובdotו כנוג והעובדה כי פרנסתו תלואה ברישון נהיגתו. אולם בכל אלה ביהם"ש קמא לא מצא טעם מיוחד לסתות מעונש המינימום והטיל על המערער פסילה מלנוגו למשך 24 חדש, מסר על תנאי, פסילה מלנוגו על תנאי וקנס בסך 1,500 ₪.
4. המערער הגיעurreר המחזק 25 עמודים ובגדרו הוא השיג כנגד הכרעת הדין גם חומרת העונש. במסגרת הדיון שהתקיים לפני ביום 10.12.20 המערער קיבל את המלצה וחזר מהערעור באשר להרשעה.

לענין העונש המערער הגיעurre בגישה כי ביהם"ש קמא החמיר עמו בקביעת ריכיב הפסילה בפועל. לגישתו, בכר ביהם"ש קמא לא נתן משקל לעובדה כי המערער הינו נורמטיבי, תורם ומתרנדב לקהילה וגם לא לדין הציבורי בעניין הכשרת השימוש

עמוד 1

בקנאביס והחקיקה המתגששת בעניין זה. לא זו אף זו, המערער גם הדגיש כי בהתאם לח"ד המעבדה הטוקסיקולוגית לא נמצא בדגימת השתן חומר הפעיל בקנאביס אלא רק תוצר חילוף חומרים של חומר הפעיל בקנאביס, למדן כי השימוש היהقل פחות שנות לפני עיכוב המערער.

מנגד, המשיבה סמוכה את ידה על נימוקי ומסקנות בהם"ש קמא. המשיבה הזכירה את חומרת העבירה ואת המסוכנות הרבהה הגלומה בנהיגה בשכרות. עוד טענה המשיבה, כי מעונש המינימום ניתן לסתות רק במקרים חריגים ביותר, כאשר נסיבות אישיות או חיים נורטטיביים לא מהווים אותו טעם מיוחד.

לפניהם שabei'a את התיחסות למחלוקת היחידה שנתגלעה בין הצדדים לפסילת המינימום, אזכיר כי בהם"ש העליון עמד לא אחת על המסוכנות הרבהה הגלומה בנהיגה בשכרות דבר המחייב נקיטה בעניינה מרתקיעה המעבירה מסר תקין: "נוינה במצב של שכנות מסכנת את חיים של הנוהגים בכביש והוא מהו גורם מרכזי למספרן הרב של תאונות הדריכים. על-כן, יש לנקט במידיניות עניינה מרתקיעה ולהענש בחומרה נהנים הנתפסים כאשר הם נהוגים בשכרות" (רע"פ 6439/06 קרייטי נ' מדינת ישראל (19.10.06); ראו גם: רע"פ 09/3351 שמרית משה נ' מדינת ישראל, פס' ה (7.5.09); רע"פ 2508/2008 סמולנסקי נ' מדינת ישראל (31.3.11); רע"פ 12/5510 אסף בונן נ' מדינת ישראל (18.7.12)).

נוכח הסכנה הנשקפת מנהיגה בשכרות נקבע עונש המינימום בסע' 39א לפקודה המורה לנו:

"הורשע אדם על עבירה כאמור בסעיף 62(3), דין - בנוסך לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזקך רשותנו נהייה לתקופה שלא תפחית משלטים, ואם כבר הורשע על עבירה זו בשנה שקדמה לאותה עבירה - פסילה לתקופה שלא תפחית מארבע שנים; אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפреш בפסק הדין, להורשות על פסילה לתקופה קצרה יותר".

אמנם בהם"ש מוסמך לסתות מעונש זה, עם זאת: "נפסק כי השימוש בסמכות לסתות מעונש הפסילה המינימאלית שמור למקומות חריגים ביותר" (רע"פ 09/5613 אסף נ' מדינת ישראל, פס' 4 (14.7.09); ראו גם: רע"פ 06/8387/06 אמרה איילא נ' מדינת ישראל (1.11.06); רע"פ 08/5717 רוברט ראש-גודוליאן נ' מדינת ישראל (10.9.2008); רע"פ 13/2829 מור מורייאל נ' מ"י, פס' 13 (29.4.13); רע"פ 12/3638 ווקני נ' מדינת ישראל, פס' ח (6.6.12); רע"פ 13/5911 געמה חסן נ' מדינת ישראל, פס' 7 (8.9.13)).

במקרה זה המערער נמצא שכח החזקה שקיבלה ביטוי בהגדרת שיכון בסע' 64ב(א)(2) לפקודת התעבורה לפיה: "(2) מי שבגופו מצוי סם מסוכן או תוכרי חילוף חומרים של סם מסוכן.", זאת בשונה מהחלופה של נהיגה תחת השפעת הסם קבוע בסע' 64ב(א)(4) לפקודת התעבורה. כפי שציינתי בקרה אחרת עסקינו בפועל בחזקה שהינה כמעט חלotta בלבד ניתן להציב על אפשרות מעשית לסתירתה, ובפועל כל בדיקת מעבדה שתעד על הימצאות סם מסוכן או תוכרי חילוף של הסם בדגימת השתן שניטלה מהנהג תקים את יסודות העבירה של נהיגה בשכרות ותביא להרשעה על אף העובדה שלא הוכחה השפעה כלשהיא על ריכוז הנהג ויכולתו

לנحو ושלוט ברכב (עפ"ת (ח') 19-01-37990 מדינת ישראל פרקליטות מחוז חיפה - פלילי נ' אילן ח' תומר שchter, פסקה 18 (13.3.19) (להלן: עניין שchter).

7. קושי זה מתחדד נוכח האפשרות כי תוכרי חילוף החומרים של הקנאביס ימצאו בגין המשמש גם ימים ואף יתרן שביעות אחריו השימוש (עניין שchter, פסקה 35). והוא אומר, אפשרי הדבר כי החזקה תחול על אף העובדה שלא שקופה כל מסוכנות מהנהיגה. גם במקרים אלו, ונסיבות החוק, אין מנוס מההרשה, יחד עם זאת מצב חריג זהה, אך אני סבור, מהווע טעם מיוחד ושיitious להצדיק הפעלת סמכותו של ביהם"ש הגוזר את העונש לסתות לקולא מעונש המינימום.

8. במקרה זה התלבתי, אולם נוכח קבועתו של ביהם"ש קמא בגז"ד: "בעניינו, מדובר בשכירות הנובעת משימוש בסם, לאחר שהוכח הימצאות תוצר חילוף חומרים של החומר הפעיל בקנabis בגופו של הנאשם; וכפי שנקבע בהכרעת הדיין, שכירותו של הנאשם אף נתמכה בראיות נוספות, כאשר על פי טופס בדיקת מאפיינים ת/8, הנאשם אישר בפני השוטר כי נטל סמים מסווג 'MRICHOANA IRUK' לפני כמה ימים; התנדנד בבדיקה הליכה על קו; הופעתו הייתה מרושלת - לבוש זרוק ומוזנח; והתנהגותו רדומה - עונה לששובות באטיות ולא ברורות, ובבדיקה THC יצא חיובית" - הבהיר, אך סביר להניח, כי קיימות אינדיקציות של ממש לכך שהשימוש בסם היה תוך כדי או בסמוך לפני הנגיעה שנראה כי השפיע על ריכוזו יכולתו של המערער לשולט ברכבו, ומכאן לא מצאת הצדקה גם לא טעם מיוחד להתערב בעונש הפסילה שנקבע בגז"ד.

9. גם מסקנתו של ביהם"ש קמא כי המערער לא הצבע על טעם מיוחד אחר מקובלת עלי. כמעט כל עונש פסילה שליך על עבודתו של הנאג ומכל זאת מצופה להיות נורמטיבי ולכבד את החוק; מכאן לא מדובר בנסיבות חריגות יוצאות דופן כדרישת הפסיקה (עפ"ת 18-08-786 נסאר נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (29.10.2018))

10. לאור כל האמור, הערעור נדחה.

המצוירות תמציא פס"ד זה לצדים

ניתן היום, כ"ח כסלו תשפ"א, 14 דצמבר 2020, בהעדך
הצדדים.